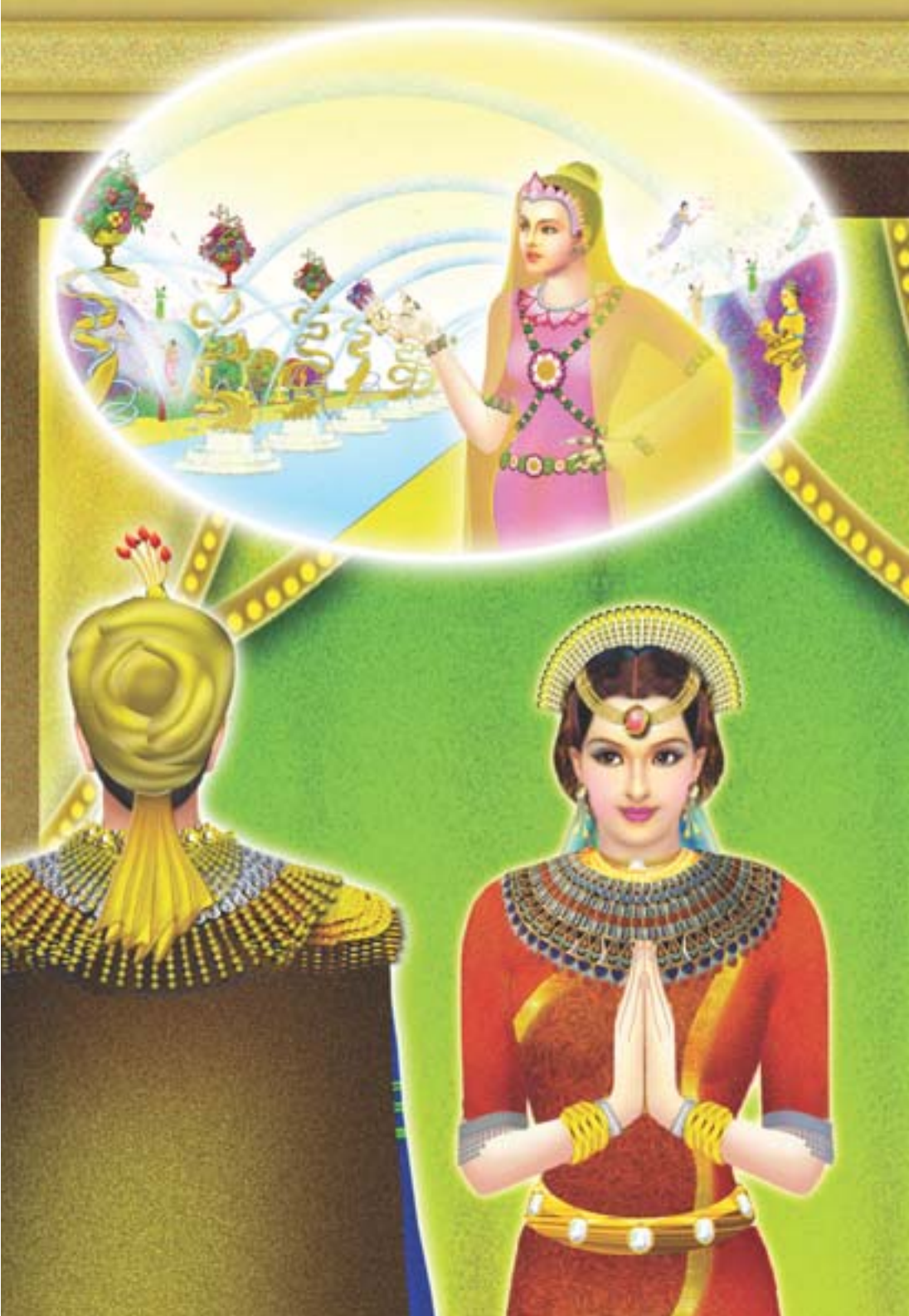

๒๘

สั ม พ า ทิ ฎ ฐิ (๘)

บุคคลคบคนเช่นใด จะเป็นสัตบุรุษหรืออสัตบุรุษก็ตาม
จะมีศีลหรือไม่มีศีลก็ตาม เขาย่อมตกไปสู่อำนาจของผู้นั้น
บุคคลทำบุคคลเช่นใดให้เป็นมิตร และคบหาคนเช่นใด เขาก็
ย่อมเป็นคนเช่นนั้น เพราะการอยู่ร่วมกัน ก็ย่อมเป็นเช่นนั้น
ผู้เสพยา่อมติดนิสัยของผู้ที่ตนเสพ ผู้ติดต่อย่อมติดนิสัยของ
ผู้ที่ตนติดต่อ เหมือนลูกศรอาบยาพิษย่อมเปื้อนแสงฉะนั้น

สัมมาทิฐิ (๘)

๒๕๓

ชีวิตหลังความตายยังเป็นความลึบอยู่ ความไม่รู้ว่าตายแล้วจะไปไหน เหมือนกับคนตาบอดปีนต้นไม้ บังเอิญพลัดพลั้งตกจากยอดไม้ ขณะที่ร่วงหล่นลงมาก็อกลั่นขวัญแขวน ไม่รู้ว่า จะตกไปกระทบกับสิ่งใดบ้าง คนส่วนใหญ่ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเกิดมาแล้ว ย่อมเชื่อว่า พลัดตกไปสู่ความตายทันที วัน เดือน ปี ที่ผ่านไปได้กลืนกินชีวิต นำพาความตายใกล้เข้ามาทุกขณะ จะหลีกเลี่ยงคนช่วยให้พ้นจากความตายนั้น ก็ไม่มี เพราะทุกคนล้วนต้องตายหมด เราจำเป็นต้องยอมรับความจริงนี้ และต้องเตรียมตัวตายอย่างถูกวิธี ด้วยการสั่งสมบุญกุศลให้เต็มที่ อีกทั้งต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระรัตนตรัย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกของสรรพสัตว์ทั้งในโลกนี้และในปรโลก

มีธรรมภาษิตใน มหานารทชาดก ความว่า

“บุคคลคบคนเช่นใด จะเป็นสัตบุรุษหรืออสัตบุรุษก็ตาม จะมีศีลหรือไม่มีศีลก็ตาม เขาย่อมตกไปสู่อำนาจของผู้นั้น บุคคลทำบุคคลเช่นใดให้เป็นมิตร และคบหาคนเช่นใด เขาก็ย่อมเป็นคนเช่นนั้น เพราะการอยู่ร่วมกัน ก็ย่อมเป็นเช่นนั้น ผู้เสพย่อมติดนิสัยของผู้ที่ตนเสพ ผู้ติดต่อย่อมติดนิสัยของผู้ที่ตนติดต่อ เหมือนลูกศรอาบยาพิษย่อมเปื้อนแสงฉะนั้น”

นี่เป็นธรรมภาษิตที่พระนางจุจาราชิตาได้กล่าวสอน

สัมมาทิฏฐิ (๘)

๒๕๔

พระบิดา เพื่อให้พระองค์ปลดเปลื้องจากความเห็นผิด คือ ไม่ให้ไปคบกับคุณอเจลกะผู้เป็นเจ้าลัทธิมิชฌาทิฏฐิ แต่ดูเหมือนว่าพระบิดายังเชื่อมั่นในคำสอนของคุณอเจลกะ การคบคนพาลก็เหมือนกับ ผ้าที่ห่อซากศพ จะนำไปชักไปล้างด้วยกรรมวิธีธรรมดาไม่ได้ จำเป็นต้องใช้สารซักฟอกที่สามารถจัดคราบได้ดีเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นพระนางจึงต้องใช้สติปัญญา และอาศัยเวลาที่จะเปลี่ยนพระทัยของพระบิดาให้หันกลับมาเป็นสัมมาทิฏฐิบุคคลเหมือนเดิม

พระนางจุจาราชิตาได้เล่าเรื่องในอดีตชาติให้ฟังว่า “ข้าแต่พระบิดา หม่อมฉันระลึกชาติได้ว่า ตนเองได้ท่องเที่ยวมา แล้ว ๗ ชาติ และระลึกชาติในอนาคตได้อีก ๗ ชาติ ฉะนั้น หม่อมฉันจึงเชื่อโลกนี้และโลกหน้า เชื่อเรื่องผลแห่งกรรมที่ลัทธิทำดีและทำชั่ว ในชาติที่ ๗ ในอดีต หม่อมฉันเกิดเป็นบุตรนายช่างทอง ได้คบคนพาลเป็นสหาย ก่อกรรมทำบาปไว้มาก เทียวเป็นชู้กับภรรยาของชายอื่น แต่กรรมนั้นยังไม่ให้ผลในทันทีเหมือนไฟที่ถูกเถ้ากลบไว้ ภพชาติถัดมา หม่อมฉันได้เกิดในวังสรวงเมืองโกสัมพี เป็นลูกชายคนเดียวในสกุลเศรษฐี ได้รับความเคารพนับถือจากคนทั้งเมือง ชาตินั้น หม่อมฉันได้คบมิตรสหายที่ยินดีในการสั่งสมบุญ เป็นบัณฑิต เขาได้แนะนำให้หม่อมฉันรักษาอุโบสถศีลในวัน ๑๔ คำ ๑๕ คำ และกรรมนี้ก็ยังไม่ได้ให้ผล

สัมมาทิฐิ (๘)

๒๕๕

เช่นกัน เหมือนขุมทรัพย์ที่ฝังไว้ใต้เท้า ยังไม่ได้นำออกมาใช้

เพราะกรรมเจ้าชู้ที่หม่อมฉันเคยทำไว้นั้นตามมาทัน คือหลังจากหม่อมฉันจุติจากตระกูลเศรษฐีนั้นแล้ว ก็ไปหมกหม้อยู่ในโรงรวมหานรกีเป็นเวลายาวนาน ได้รับความทุกข์อันแสนสาหัส ไม่มีความสุขแม้เพียงครู่เดียว ครั้นพ้นจากมหานรกีแล้ว ได้เกิดเป็นลาที่ต้องถูกต้อน และถูกใช้งานตลอดชีวิต

เมื่อจุติจากชาติที่เป็นลา หม่อมฉันได้ถือปฏิสนธิในกำเนิดของสัตว์อีก เป็นลิงอยู่ในป่า วันที่เกิด พวกลิงได้นำหม่อมฉันไปให้เจ้าฝูงดู เมื่อลิงเจ้าฝูงเห็นเข้า ก็ไม่ชอบใจ จึงกัดลูกอันทะจนขาด หม่อมฉันต้องกลายเป็นลิงตอนตั้งแต่นั้นมา

ครั้นจุติจากชาติที่เป็นลิง ได้เกิดเป็นโคในหลัณรัฐ ต้องถูกต้อนอีกเช่นเดิม เนื่องจากเป็นโคที่แข็งแรง จึงถูกเทียมเกวียนจนวันตาย นี่เป็นเพราะกรรมที่ทำให้ชายอื่นต้องเข้าใจ เพราะไปเป็นชู้กับภรรยาเขา เมื่อจุติจากชาติที่เป็นโคได้มาบังเกิดเป็นกะเทยในครอบครัวของคนมีฐานะดี ในชาตินั้นพ่อแม่และหมู่ญาติของหม่อมฉัน ต้องได้รับความอับอาย เพราะความเป็นกะเทยของหม่อมฉัน และตั้งแต่ชาตินั้นเป็นต้นมา หม่อมฉันไม่ประพฤติผิดในกามอีกต่อไป

เมื่อจุติจากชาติที่เป็นกะเทย ได้ไปบังเกิดเป็นนางเทพ-

สัมมาทิฐิ (๘)

๒๕๖

อัปสรในสวนนันทวันบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็นผู้ฉลาดในการ
พ้อนรำขับร้อง เป็นบาทบริจาริกาของท้าวลักกะ หลังจากจุติ
จากดาวดึงส์พิภพนั้นแล้ว บุญที่เคยทำไว้ในครั้งที่เกิดเป็นลูก
เศรษฐีในเมืองโกสัมพี ได้ตามมาให้ผล ครั้นจุติจากดาวดึงส์พิภพ
ได้เวียนว้ายตายเกิดใน ๒ ภพภูมิเท่านั้น คือ เป็นมนุษย์และ
เทวดาอยู่ ๗ ชาติ และต้องเกิดเป็นหญิงอยู่ถึง ๖ ชาติ เพราะ
กรรมเจ้าชู้ที่หม่อมฉันเคยทำไว้นั้น ในชาติที่ ๗ หม่อมฉันจึงได้
เกิดเป็นเทพบุตรผู้มีฤทธิ์มาก

ทุกวันนี้ นางเทพอัปสรทั้งหลายได้ร้อยพวงมาลัย มอบ
ให้กับเทพบุตรนามว่าชวะ ผู้เป็นว่าที่สามีของหม่อมฉันอยู่ที่สวน
นันทวัน บัดนี้อายุของหม่อมฉันผ่านไปได้ ๑๖ ปีแล้ว แต่ ๑๖ ปีนี้
เป็นเวลาเพียงครู่เดียวเท่านั้นของเทวดาชั้นดาวดึงส์ เพราะ ๑๐๐
ปีในเมืองมนุษย์ เท่ากับหนึ่งวันหนึ่งคืนของสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
ฉะนั้นกรรมทั้งหลายย่อมติดตามไปทุกๆ ชาติ ไม่ว่าจะเป็น
กรรมดี หรือกรรมชั่ว เมื่อยังไม่ให้ผลแล้ว ก็จะไม่พินาศไป”

ต่อจากนั้น พระราชาธิดาได้แสดงธรรมให้ยิ่งขึ้นไปว่า
“ชายใดปรารถนาเป็นบุรุษทุกชาติ ก็พึงเว้นภรรยาผู้อื่นเสีย
เหมือนบุคคลล้างเท้าจนสะอาดแล้ว เว้นจากเปือกตม ฉะนั้น
หญิงใดปรารถนาเป็นบุรุษทุกๆ ชาติ พึงยำเกรงสามี เหมือน

สัมมาทิฐิ (๘)

๒๕๓

นางเทพอัปสรผู้เป็นบาทบริจาริกายำเกรงพระอินทร์ ฉะนั้น
ผู้ใดปรารถนาโภคทรัพย์ อายุ ยศ และสุขอันเป็นทิพย์ พึง
เว้นบาปทั้งหลาย ควรประพฤติแต่สุจริตธรรมด้วยกายวาจาใจ

บุรุษและสตรีไม่ควรประมาทด้วยกาย วาจา ใจ ควร
มีปัญญารักษาตนให้พ้นจากทุกขในอบายภูมิ นรชนเป็นคนมียศ
มีโภคทรัพย์บริบูรณ์ทุกอย่าง แสดงว่านรชนนั้นได้สั่งสม
กรรมดีไว้ในชาติปางก่อนโดยไม่ต้องสงสัย สัตว์ทั้งปวงล้วนมี
กรรมเป็นของตัวเอง ข้าแต่พระองค์ผู้ประเสริฐ ขอพระองค์ทรง
ดำริด้วยพระองค์เองเถิด พระสนมผู้เลอโฉมจงถามดูดัง
นางเทพอัปสร ประดับประดาคลุมกายด้วยตาข่ายทองเหล่านี้
พระองค์ทรงได้มาเพราะผลแห่งบุญที่ทำไว้ในภพชาติก่อน
ทั้งสิ้น”

พระนางจุจรรหาธิดาได้ทูลเล่าถึงชาติที่ตนเกิดมาแล้วใน
อดีต และทรงแสดงธรรมถวายแด่พระชนก ตั้งแต่เข้าจนกระทั่ง
เข้าวันใหม่ ในที่สุดได้ตรัสสรุปว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ พระองค์อย่าทรงเชื่อ
ถ้อยคำของคนเปลือยกาย ผู้เป็นมิฉฉาทิฐิเลย โลกนี้มี โลกหน้ามี
สมณะผู้หมดกิเลสมี ผลของความดีความชั่วก็มี ขอพระองค์ทรง
เชื่อคำของหม่อมฉันเถิด”

ส ม มา ติ ฎ ฐิ (๘)

๒๕๘

พระเจ้าอังกศิราชทรงสดับวาจาที่ไพเราะของพระราชธิดาแล้ว รู้สึกปลื้มพระทัย เหมือนมารดาบิดามีความเอ็นดูต่อถ้อยคำของบุตรรัก แต่อย่างไรก็ตาม คำพูดของพระนางก็ยังไม่สามารถทำให้พระราชบิดาปลดเปลื้องความเป็นมิจฉาภิภูฏีออกไปได้ เมื่อพระราชธิดาทอดพระเนตรเห็นเช่นนั้น ยังไม่ทรงละความพยายาม พระนางประคองอัญชลีขึ้นเหนือพระเศียร ได้นมัสการทิศทั้งสิบ พลังอธิษฐานจิตว่า

“ขอให้สมณพราหมณ์ผู้ตั้งอยู่ในธรรม รวมทั้งท้าวโลกบาล และท้าวมหาพรหม มาช่วยปลดเปลื้องมิจฉาภิภูฏีของพระชนกด้วยเถิด” ส่วนเรื่องราวจะเป็นอย่างไรนั้น เรามารับฟังกันต่อ

เห็นไหมว่า การจะแก้ไขบุคคลผู้เป็นมิจฉาภิภูฏีให้กลับมาเป็นสัมมาติภูฏีนั้น ไม่ใช่ของง่าย บุคคลที่ใจถูกสนิม คือ กิเลสเกาะจนติดแน่นแล้ว เมื่อจะเคาะสนิมออก จำเป็นจะต้องใช้เวลา และต้องมียอดกัลยาณมิตรผู้มีบุญมาแนะนำ พุดง่าย ๆ คือ ต้องมีคู่ทรमान จึงจะยอมกันได้ ไม่เช่นนั้นก็ยากเหมือนกัน แต่ดีที่สุดเราขอเชิญภูมิปัญญาของผู้รู้ คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ากันดีกว่า เพราะท่านรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดหมดในทุกสิ่ง เชื่อท่านแล้วทำตามท่าน ชีวิตจะได้ปลอดภัยและเจริญรุ่งเรืองกันทุกคน

